

GYEREKSAROK

Rovatfelelősök: Farkas Gergely és Viktória (Kőröshegy)

Az alábbi rejtvényt is Bibliáddal a kezeden oldhatod meg helyesen. A további feladatok pedig abban segítenek, hogy az adventi vasárnapokon ne felejts el részt venni az istentiszteleteken.

1									
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									

1. Dávid édesapja (1Sámuel 16) 2. Égő csipkebokor előtt kapta hivatását (2Mózes 3) 3. József egyik fia, később Izrael egyik törzse (1Mózes 46) 4. A „hívők atyja” (Róma 4) 5. Farizeus, aki éjszaka ment Jézushoz beszélgetni (János 3) 6. Innen költözött Ábrahám Háránba (1Mózes 11, 31) „ékezet nélkül” 7. Ábrahám damaszkuszi szolgája (1 Mózes 15) 8. Kisázsiai város. Az itt élő gyülekezetnek a feltámadott Jézus figyelmeztető üzenetet küldött (Jelenések 3)

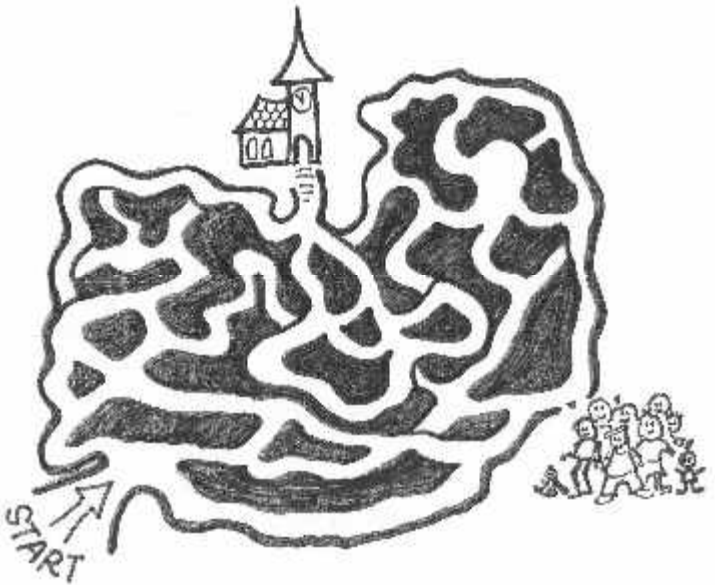
A kiemelt oszlopból megtudhatod, hogy Ézsaiás próféta jóvondölése szerint - amit Máté is idéz – hogyan hívják a megígért Messiást. Mit jelent ez a név? Ki az, aki betöltötte ezt a próféciát? Miért illik rá ez a név? A teljes megfejtést (a rejtvény minden szavát és a kérdésekre adott egy mondatos válaszokat is) 2002. január 10-ig küldjétek be a szerkesztőség címére. A helyes megfejtők közül kisorsolunk hármat, akik jutalomban részesülnek!

A nyíltól elindulva keresd meg az utat a gyülekezethez!

Ha befejezted, vagy feladtad, keress egy nagyítót, és olvasd a kép alatt lévő segítséget! Ugye, így már könnyebb?

× × ×

Persze ahhoz, hogy megtaláld a gyülekezetet, tudnod kell az is, hogy hol tartják az istentiszteletet. Nálatok hol és mikor van vasárnaponta református istentisztelet? Keresd meg, és a gyülekezettel együtt énekelj Istennek és figyelj az Ő szavára hitel és engedelmesen.!

Ha sikertelenül keresgáltél, akkor belesétáltál a csapdába, mert a gyülekezet épületéhez kerested az utat, nem pedig a gyülekezetet. A gyülekezet ugyanis nem épületet jelent, hanem azokat az embereket, akik együtt Istenre figyelnek, hisznek Jézus Krisztusban. Látnod azokat az embereket a sarokban? Ők a gyülekezet.

KÖRÜNKBEN

A Dél-Balatoni Református Gyülekezetek Regionális Együttműködésének időszakos hírlevele

2002. Advent

Baja Mihály: Adventben

**Körültünk néma, vak sötétség,
Gyűlölség átka a szivekben,
Fogytán a kenyérünk a kasban,
Szűkölködünk a lelkiekben.**

**Oh balzsamosztó jobb kezével
Ennyi fájó sebet ki köt be?
Ki gyújt nekünk fényt e homályban?
Vagy benne járjunk mindörökre?**

**Te vagy Uram, a mi Királyunk!
Kelj fel a mi segítségünkre,
Kezünket összetéve kérünk:
Adj vidulást beteg szívünkbe.**

**Küldj Valakit a te nevedben,
Rá milliók im várva várnak,
Kit prófétáltál az atyákban,
Küldj Szabadítót a világnak.**

ADVENTI ÁHITAT

„Éljetek az Istenhez méltó módon, aki az ő országába és dicsőségébe hív titeket.”
1Thesszalónika 2, 12b

Jelentős ünnep felé közeledünk ezekben az adventi hetekben. Lélekben szeretnénk is illő módon felkészülni az igaz ünneplésre. Hetekkel előbb megkezdjük a visszaszámlálást. Már csak négy vasárnap van a szeretet ünnepe előtt, már csak három... Ezek is rohamosan eltelnek, mint életünk többi napja, hete. Az utolsó két adventi vasárnap még külön kitüntető nevet is kap. Ezüst- és aranyvasárnapnak nevezzük őket. miért illeti megkülönböztetett figyelem ezeket a heteket? Mire várunk olyan ünnepélyes izgalommal? Olyan valakit várunk, aki hiányzik a hétköznapijainkból és hiányzik az ünnepeinkből. Aki tartalommal tudja megtölteni jó szándékú igyekezetünket.

Segít, hogy egyetértésre jussunk a családon belül, hogy szót értsen egymással fiatal és idős. Megszégyeníti a mindig jelen lévő gonoszt, aki félreértést tud csempészni a legegyszerűsebb szavakba is, összekuszálja a legtisztább gondolatokat is, mintha szándékosan akarnánk egymásnak fájdalmat okozni. Ki tudná leleplezni a háttérben rejtőző gonosz mesterkedést? Ki veheti fel vele sikeresen a harcot? Ilyen és hasonló gondolatok foglalkoztatnak minket gyakran. De ilyenkor éppen azt a Valakit várjuk, aki ezeket a kérdéseket meg tudja válaszolni, és mindattól meg tud szabadítani, ami teherként ránk nehezedik. Ne felejtsük el készíteni az utat, mert a „Vendég már közel!”

1. Az Ő érkezése mindenek előtt azt jelenti, hogy az Úr elindult felénk. Az ember ősidők óta keresi Istent. Ezt a vágyat maga a Teremtő plántálta a lelkünkbe. Istent akarta megismerni az ember mindig, valahányszor ünnepet szentelt az Ő tiszteletére, áldozatokat mutatott be az Ő kiengesztelésére. Ezek ellenére évszázadokon át sem jutott közelebb Urához. Amint a sportoló fut ugyan az edzőgépen, lába alatt a talaj hátrafelé halad, ő maga azonban nem jut előre. Az idők folyamán az ember nem jutott közelebb az Istenhez. De amikor eljött az idők teljessége, maga az Úr indult el felénk. A betlehemi mezőn megnyílt az ég. Mennyei seregek sokaságának éneke zengett. Angyalok hirdették Isten szeretetének földre jöttét. Ekkor még kevesen tudták, hogy elindult övéi felé az Úr!

2. Júdeában és Galileában soha nem hallott igehirdetések hangzottak. Így még ember nem szólt soha. Gyógyíthatatlan betegek jutottak gyógyulásra, halottak keltek életre. A Gonosz hatalma ezt nem tudta elviselni Az áldott Orvos ellen fordította a nép vallásos vezetőit. Hamis vádak alapján keresztre juttatták, de Isten elfogadta áldozatát és feltámasztotta Őt a halálból. Mindez nem emberi terv sikere folytán történhetett meg, hanem azért, mert Ő értünk jött el a mennyei dicsőségből a földi sötétségbe.

3. Feltámadása után az Atya jobbjára ültette egyszülött Fiát. Felemeltetett a földről, de távozásával nem szakadt el azoktól, akik hisznek. Ígérete szerint velük van, és ezt mindig átélhetik, valahányszor együtt vannak az Ő nevében. Elhozta közénk Isten országát, és ennek öröme, békessége, ragyogása jelen van a hívők gyülekezetében. Érezhetik ezt a betegek, az elhagyottak, a kitaszítottak, mindazok, akikről az emberek megfélemedtek. Az Úr mégis közel van azokhoz, akik nyomorúságukban Hozzá kiáltanak.

4. Az adventi várakozás szépségét, sőt értelmét az a reménység adja, amit a távozó Úr hagyott örökölni a Benne hívőknek. Ezekben a hetekben az a bizakodás tölthet el minket, amit az apostol nekünk is üzen: *„Mert még egy igen-igen kevés idő, és aki eljövendő, eljön, és nem késik.” (Zsid 10, 37.)* Eljön, és nem csak a választottak fogják meglátni, hanem az ellenségei is. Aki hisz, bizalommal tekinthet az ítélet napja felé (1Jn 4, 17.), de aki megvetette az Ő hívását, azt *„az ítéletnek valami félelmes várása”* emészti (Zsid 10, 27.) Újabb négy hét buzdít most arra, hogy fontolóra vedd: Az Úr elindult felém, sőt eljött értem ebbe a bűnös világba. Közel van hozzám életem minden napján. Egyszer pedig eljön értem. Magához emel, hogy én is ott legyek, ahol Ő van. Ámen.

Dicsőítünk Téged, Urunk, aki nem csak közeledtél hozzánk, hanem értünk áldoztad magadat. Nem választ már el minket Tetőd sem élet, sem halál. Közel vagy hozzánk minden nap, egykor pedig a mennyei dicsőségbe emelsz minket. Segíts, hogy életünk addig is méltó legyen Tehozzád. Szavaink és tetteink Téged magasztaljanak. Tégy méltóvá minket arra, hogy országod építésében gyarló életünkkel is részt vehessünk – Jézus Krisztus által. Ámen.

*Id. Szabó Lajos (Balatonboglár),
ny. lelkipásztor*

TARTALOM

	Oldal
Adventi áhítat	1-2
Üdvözlét az Olvasónak!	3
Ismerjük meg egymást — Az Enyingi Református Egyházközség	4-6
Közös élményeink- terveink	7-9
Kultúra	10
Bizottságok háza táján	11
Gyereksarok	12

BIZOTTSÁGOK HÁZA TÁJÁN

Gazdasági Bizottság

A Regionális Együttműködés közös pénztárába 2002. november 21-ig 22 egyházközség 29 küldött után 97.000 Ft. tagdíjat fizetett be. Bevételeink mellett 1.500 Ft postai kiadásunk volt. Jelen pillanatban tehát 95.500 Ft van a kasszában. Tisztelettel kérjük azokat a taggyülekezeteket, akik a küldöttgyűlés által 2002-re elfogadott tagdíjat (3000 Ft/küldött) még nem fizették be, juttassák el tagdíjukat Regionális Együttműködés Gazdasági Bizottságához!

*Kiss Ferencné, Kőröshegy
RE Gazdasági Bizottság*

Diakóniai Bizottság

A Dunántúli Református Egyházkerület „Árvácska” Anya- és Csecsemőotthona 1995 elején kezdte el működését Nágocson. A régi parókia került átalakításra, közel 10 millió forintos beruházás során. Jelenleg 10 édesanyát és ugyanennyi gyermeket tudunk fogadni. Időközben szükségessé vált egy új épület létrehozása is a megváltozott törvények értelmében és a férőhelyek növelése érdekében. Hála a Mindenhatónak, a 43 milliós építkezés befejeződött. A régi épület átalakítása után (még egy erőpróba!) 35 fő korszerű ellátására lesz képes az „Árvácska”.

Ebben a nehéz időszakban Isten iránti hálával és nagy örömmel tapasztaltuk meg a környező gyülekezetek növekvő érdeklődését és hathatós segítségét. A sorban a legelső volt a szőládi gyülekezet, egy olyan folyamatot elindítva, ahova egymás után csatlakoznak az időközben megalakult Régió gyülekezetei is: Balaton-déli, Balatonkiliti és tudomásom szerint szerveződnek még mások is. Szintén a szőládiak közvetítésével, holland segítségünk is van már!

A teljes képhez hozzátartozik, hogy megalakulásunk óta folyamatosan támogat bennünket a Zalaegerszegi Református Egyházközség. Rajtuk kívül azonban eddig csak egy-egy elszigetelt támogatónk akadt. Amikor ezúton is megköszönöm minden Kedves Testvérünk szeretetét és imádságát, jó tudni azt, hogy a nem mindig könnyű napi munkánk végzése közben van gyülekezetei háttérünk, valahol talán éppen készülnek a meglátogatásunkra, gyűjtenek a számunkra, gondolnak ránk.

Ádvent közeledtével Isten gazdag áldását kérem a Régió gyülekezeteire, áldott karácsonyi ünnepeket és békességes, boldog új esztendőt kívánva, megköszönöm a rövid bemutatkozás lehetőségét is:

Szeretettel és tisztelettel:

KULTÚRA

Rovatfelelős: Mihály Gyula (Kötcse)

Ismerjük meg szellemi örökségünket! Magyar irodalmunk kincseiből szemezget ez a rovat kevésbé ismert íróink, költőink műveit és életrajzát is felidézve. A címlapon olvasható adventi vers után álljon itt egy vers az Istenre találás boldogságáról!

KERESLEK

**Kereslek, Isten, a földben, a virágban, a fában,
és mindenütt megtalállak.
Ez az én istenkereső időm.**

**Kereslek a fényes tavaszban,
az erdők virágos feje int: itt vagy,
Kereslek az esőben, a szomjas
vetések susogják: jelen vagy.
Kereslek a fűben: érezlek, tapogatlak,
Ez az én boldog istentaláló időm.**

**A hegy az riogatja: Ím, megtaláltad te az Uradat.
A vizek azt harsogják: Nem vagyok többé árva,
Most már nyugodtan hajthatom szemem álomra,
Eljött az én Istenem.**

**Érzem szívem melegét, érzem hátam borzongását.
Hallom a fellegek suhanását.
Nem vagyok többé egyedül.**

**Reggel köszöntenek a virágok: Embertársam!
Este köszöntenek elfáradt állatok: Életsorsom!
S ha az emberek köszöntés nélkül haladnak el
mellettem, már az sem baj.
Ha káromolnak, akkor sem haragszom.
Mert én megtaláltam az én Istenemet,
Ó halleluja! Halleluja!**

Bartalis János (1893-1977)

Bartalis János a Brassó megyei Apáca nevű faluban született 1893. január 29-én. Abban az erdélyi faluban ringott a bölcsője, ahol a nagy polihisztor, neves pedagógus, Apáczai Csere János is született. Kolozsváron hunyt el 1977. január 5-én.

Bartalis János azt a pályát választotta, amit tudós előd is élethivatásul tűzött ki maga elé: gyereket, ifjakat nevelni, tanítani. Tanítói, majd polgári iskolai tanári oklevelet szerzett. Oktatói, nvelői munkája mellett már fiatal korától kezdve verseket is írt. Első verseit a Nyugat című irodalmi újság közölte 1916-ban.

Az első világháború, majd a trianoni veszteség az ő életében is változást hozott. Fel kellett hagynia a tanítással, a Dés megyei Alsókosályra költözött és gazdálkodással próbálta a mindennapi betevő falatot előteremteni. 1926-ban tagja lesz az Erdélyi Helikon nevű irodalmi társaságnak, még ebben az évben önálló verseskötete jelenik meg Kolozsváron Haj rózsafa cím alatt.

Kosályi gazdasága tönkre ment, 1933-ban Magyarországra költözött, Ráckeven, majd Pilisvörösváron kapott polgári iskolai tanári állást. A nyolc év alatt, amit Magyarországon töltött nem tudott gyökeret eresztetni, 1941-ben visszaköltözött Erdélybe. Több verseskötetével gazdagította a magyar irodalmat, verseit több nyelvre is lefordították. A rövid életrajzi ismertetésen túl ismerjük meg a költőt fenti verse alapján.

ÜDVÖZLET AZ OLVASÓNAK!

Kedves Olvasóim! Tudjuk már mit jelent a Dél-Balaton Református Gyülekezetek Regionális Együttműködése? Mindannyian megtudhatjuk... Nem, nem egy elméleti tanulmányból, hanem személyes tapasztalatainkból. Gyülekezeti kiskörünk ugyanis megszületett, él és életjeleket ad magáról! Csendesnap, gyermekprogramok, közös kirándulás, presbiteri konferencia, küldöttgyűlés, lelkéször és még sorolhatnám a kisebb-nagyobb jeleit annak, hogy a Regionális Együttműködés sokkal több egy nehezen megjegyezhető, nyelvtörő névnél. Ez az „újság” is egy ilyen életjel szeretne lenni, melyen keresztül mind többen megismerkedhetnek a gyülekezeti kiskör életével, és reméljük, hogy mind többen kedvet kapnak arra, hogy részt is vegyenek benne.

Miért jó egyházi és gyülekezeti lapjaink, hírleveleink mellett egy külön regionális újság megjelenése? Mert ez az újság rólunk, Isten közöttünk végzett munkájáról szól, és nekünk szól. Segíthet abban, hogy jobban megismerjük egymást, részt vegyünk egymás örömeiben, és megtanuljuk a gyakorlatban is egymás terhet hordozni. Segíthet abban, hogy felismerjük közös lehetőségeinket, értékeinket, melyekkel Isten ajándékozott meg bennünket. Tájékoztatást nyújt a körünkben történő eseményekről. Egyszóval segít abban, hogy a Regionális Együttműködés még több tartalommal, még gazdagabb élettel teljen meg.

Ez az újság tehát a mienk: a Dél-Balaton református gyülekezeteié. Ez azt is jelenti, hogy mi készítjük, mi tartjuk fenn. Együtt. Többen készítettük az első számot is, és szeretnénk mind többeket bevonni ebbe a munkába. Az első szám sokat váratott magára, ezért a legfontosabb cél most az volt, hogy mielőbb megjelenhessen. Megjelent, most pedig együtt kell formálnunk, alakítanunk, hogy minél szebb, jobb legyen.

Az első szám címe ideiglenes. Várjuk azoknak ötleteit, akik úgy gondolják, hogy jobb, ötlete szebb, az újság céljához és tartalmához illőbb címet találtak. A cím mellett – gondolom másoknak is szemet szúrt – nagyon hiányzik egy megfelelő szimbólum, embléma is. Találjuk ki ezt is együtt! Akinek tehát javaslata van akár az újság címére, akár a fejlécen szerepeltethető szimbólumra vonatkozóan, küldje el levélben vagy e-mailben a szerkesztőségnek 2003. január 10-ig. A beérkezett ötleteket a Regionális Együttműködés Missziói Bizottsága bírálja el. A „pályázatok” nyertesei – azon túl, hogy ötletüket megvalósulni láthatják – jutalomban részesülnek.

Ötleteket várunk újabb rovatokra is azoktól, akik úgy érzik, hogy valami még hiányzik az újság-ból. Várjuk az újabb gyülekezet-bemutakozásokat is a következő szám „Ismerjük meg egymást” rovatába. Ezen felül is minden ötletet, javaslatot, kritikát küldjenek el a szerkesztőség címére! Mindazok jelentkezését várjuk tehát, akik bármilyen formában részt szeretnének venni az újság készítésében, formálásában.

Az újság megjelentetésének anyagi terheit önkéntes adományokból szeretnénk fedezni. A sokszorosítás pillanatnyilag 60 Ft-ba kerül példányonként. Szeretettel kérjük a gyülekezetek tagjait, az újság olvasóit, hogy adományaikkal járuljanak hozzá az anyagi terhek közös viseléséhez is. Az adományokat a tag-gyülekezeteken keresztül a Regionális Együttműködés Gazdasági Bizottsága gyűjti és számolja el.

Végezetül szeretnénk köszönetet mondani azoknak, akik írásaikkal, munkájukkal segítették az első szám megjelenését, külön köszönjük Borbás Györgynek (Nagycsepely) a szerkesztési és számítógépes munkában nyújtott segítségét! Mindenek felett pedig legyen Istené a dicsőség!

Szeretettel köszöntöm az Olvasókat, és áldott adventi készülődést, karácsonyi ünnepet és boldog Újévet kívánok a Regionális Együttműködés Missziói Bizottsága nevében:

Végh Miklós, lelkipásztor (Nagycsepely)

A szerkesztőség címe: Végh Miklós 8628 Nagycsepely Petőfi Sándor u. 44. e-mail: REGIUJ@FREEMAIL.HU Tel: 84/367-767

ISMERJÜK MEG EGYMÁST!

Igazi együttműködés, közösség csak úgy jöhet létre közöttünk, ha a Regionális Együttműködés egyes gyülekezeteinek nevén túl minél többet igyekszünk megtudni egymásról. Ezt kívánja szolgálni ez a rovatunk: az ismerkedést egymás történelmével, életével, örömeivel, nehézségeivel és terveivel, álmaival is. Elsőként megszólalni nem mindig könnyű. Erre a feladatra az enyingieket kértük meg, ők pedig derekasan eleget tettek a kérésnek. Íme:

AZ ENYINGI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG

Ma is fennálló egyházaink közül Enying 1540. évtől számítja keletkezését – Thury Etele megállapítása szerint. A minden bizonnyal Enyingi Török Bálint révén is felébredt reformáció nyomairól már 1526-tól találunk levéltári adatokat, melyek azt tanúsítják, hogy voltak reformátusok településünkön. Prédikátorai közül az első, akinek a nevét ismerjük, az

1618.évi szentlőrinci zsinaton egyháza képviselőjében jelen volt: Szerdahelyi Hegyi Ambrus. 1640-ből és 1643-ból Jeges István enyingi lelkipásztor neve maradt fenn. Innét kezdve teljes a névsor: Ürögdi Sámuel, Békési András, Kádártai István, Komáromi B. János Pathai András, Pápai János, Kálai Mihály, Tokai Pál, Marosvásárhelyi Baba Sámuel, Dömsödi Dániel, Turóczi István, Miskei Sámuel, Szücs János, Szücs Zoltán, Dr. Vass Vince, Monory Kovács Ferenc, Csuka Lajos és 1979-től Hajdú Zoltán.

A református templom e helyen legalább a harmadik, ha a régi vár kápolnáját figyelembe vesszük, a negyedik templom. Az emlékek szerint 1680-tól működő fatemplom, helyére 1720-ban kőből és vályogból építettek másikat. A jelenlegi építése 1789-től 1792-ig tartott. A templom az útra merőlegesen, K-Ny irányban helyezkedett el, 11x28 m-es belső méretekkel, 38 m magas tornyával. 1846-ban 8x12 m-es oldalhajót építettek hozzá a déli oldalon, és toronyórát szereltek fel. A barokk stílusban épült templomban a szószék falazott, klasszicizáló. A karzatmellvédeken és a szószékkosáron rozettás vakolattükrök vannak, a párkányzat erősen tagozott. A padok a templommal egyidősek, de megújították 1846-ban, 1892-ben, 1897-ben, 1946-ban, és 1966-ban. Orgonáját Angster József építette 1887-ben, cége 1948-ban felújította. A vörösmárvány úrasztala 1912-ben készült, lapja a háborús bombázásokkor összetört. A neoreneszansz vörösmárvány keresztelőmedence 1884-ből való. A tornyot a II. világháborúban lelőtték, újjáépítése már a toronyóra nélkül történt meg. A harangokat valamennyi háborúban elvitték, vagy elpusztultak, legutóbbiak pótlását egy 245 kg-ost, egy 143 kg-ost, és egy 75 kg-ost Szlezák Rafael öntötte Rákospalotán 1948-ban. Az oldalhajó – jelenleg fűthető templomrészként szolgál- utolsó tatarozása 2000-ben volt, a padok és a padozat teljes megújításán túl, a főhajóhoz hasonló fából faragott szószéket, úrasztalát, keresztelőmedencetartót, perselytartót kapott, mely Vasady Gusztáv presbiter munkáját dicséri.

Az első iskolaépületről szóló feljegyzés 1721-ből származik. Jelenlegi helyén az előző iskolaépületet 1827-ben építette a gyülekezet. 1939-ben a helyén új épületet emeltek, amelyet a

sebbeket, az élelmesebbek felemelve, a szeleburdibbak maguk után vonszolva csapattársait. A jó eredmény érdekében sokszor háttérbe szorult az igazi bajtársiasság... Levezetőként a váltófutásban kiderült, egyen-egyenként ki mire képes.

S hogy ne csak versenyek legyenek, a délután fennmaradó részében kézműves műhelyekben és sportjátékokban próbálhatták ki magukat a versenyzők, immár nem tétre. Agyagozás, magposzter, foci, kosár: ezek voltak a lehetőségek és az örömek.

Eredményhirdetésre a templomban került sor, a vándorkupát első alkalommal a lelleiek vihették magukkal, nagy örömmel és lelkesedéssel. A többiek pedig mondogatták: "Ha tudtuk volna, hogy ilyen klassz ez a kupa...". Nos, igen: ilyen klassz, és még ilyen klasszabb is lesz!

Bár a vándorkupa első igazi helyszíne magán viselte gyermekségének jeleit, a rendező helyszínek leendő rendezői is képet kaphattak arról, mi az elképzelés, mik a tervek, mik a célok, s nem utolsó sorban jó volt látni, hogy a gyermekek mellett a felnőttek is megismerik egymást és csapatba rendeződnek. Ez a kupa egy kicsit tehát mindenkiért van, és mindenkiért lesz ezután is!

"Tartsd meg, amid van..." - szól vándorkupánk mottója. S hogy mit kell megtartani? A szövetséget Istennel, az erős kötést, melynek segítségével mindannyian képesek lehetünk segíteni egymáson is, észrevenni a szükségét, egy akaraton lenni azért, hogy jobbat és többet tehessünk, mint külön-külön. Hisszük és valljuk: Isten az embert a maga képmására teremtette, hogy őt dicsőítse, és egymást segítse. Van mit tanulnunk, de hála Istennek, az első lépést már megtettük. Várjuk a következőt.

Üdvözlettel: A szabadiak

Tervezett helyszínek és események:

December 7.	Balatonboglár	Ajándékkészítés
Január 25.	Nagycsepely	Szánkóverseny
Február 22.	Ságvár	Pingpong
Március 29.	Enying	Ének és zenei vetélkedő
Április 28.	Szólád	Sárkány készítés és eregetés
Május 24.	Siófok	Vizicsúszda
Június 14.	Kisberény	Buszkirándulás

HELYSZÍN- ÉS IDŐPONTVÁLTOZÁS!!!

A Séllyei kupa decemberi alkalma december 7-én, szombaton lesz BALATOBOGLÁRON, a Fővárosi Gyermekotthon és Általános Iskola épületében. Gyülekezés 13.30-14.00 között, a többi utána. Tervezett program: ajándékkészítés (ez nem verseny!) Mindenki hozzon magával 1 db ollót, és egy közepes méretű papírdobozt az ajándékoknak. Kérjük, mielőbb pontos létszámmal jelentkezettek Tegez Ferencnél (06/30-5522075; tegez@hello.hu), hogy a szervezők a létszámnak megfelelően tudjanak a hozzávalókkal előkészülni!

Sárvárról Celldömölkre indultunk tovább, ahol Szentpály Juhász Imre lelkipásztor várt bennünket a templomban. Átfogó képet adott munkáikról, terveikről, gyülekezetük életéről a templomban tartott beszámolója alkalmával. Ezután az újonnan épült gyülekezeti ház igényes és praktikus helyiségeit néztük meg. A sütemény és frissítő elfogyasztása után - az ökumenizmus jegyében - a celldömölki római katolikus búcsújáró templomba sétáltunk át, s végül Vas megye legrégebbi templomromját, egy XII. századi templomromot tekintettünk meg. A betervezett Ság hegyi séta a rosszra fordult időjárás miatt egy jövőbeni kirándulás tervei közé került.

Jó volt együtt lenni, kirándulni, beszélgetni, épülő, szépülő gyülekezetekkel megismerkedni, keresztyén testvéreink munkáiból, szolgálataiból ötleteket meríteni!

*Kovács Éva Krisztina
a szőládi gyülekezet ifjúságának tagja*

TARTSD MEG, AMID VAN!

2002. október 26-án reggel indult útnak igazán a Séllyei János vándorkupa. A ságvári szárnypróbálgatások után 72 versenyző tíz csapatban próbálhatta ki, mit jelent egymás segítségével és odafigyeléssel jó eredményt elérni. Gyülekezés, regisztráció, tízórai után a nap Isten előtti elcsöndesedéssel indult, hiszen egymásra figyelésünk alapja Istenre figyelésünk! Noé története nyomán gyermekek és felnőttek hallhatták újra, mit jelent Istennel szövetségben lenni. A szivárvány szövetsége így lett újra jelképe annak, hogy bár sokfélék vagyunk, de egy fénysugárban tudunk világítani...

Első helyszínünk a balatonszabadi focipálya volt. A bemelegítő "kukacfutásban" a csapatok kipróbálhatták együttműködésüket. Bizony, itt-ott szétestek a sorok... Hamar megtanultuk: a segítséget, összetartást tanulni kell, s nem megy magától! A jó eredményhez az első lépés az egymásra való odafigyelés.

Nagy sikere volt a kötélhúzásnak is. Kicsik és nagyok ereje összeadódva döntötte el a végeredményt, s szoros, izgalmas versenyben kerültek ki a győztesek. Sőt, nem egy esetben az aprók ereje döntött!

Ebéd után következtek az igazán csapatpróbáló feladatok. A "lufibomba" kihívását nehezítette a feltámadó szél, a homlokok közé szorított "bombát" csak az összetartó párok tudták sikeresen célba juttatni. A többiek gyakran rebbentek szét az elveszett lufik után szaladva...

Legnehezebb feladatnak és próbának a "rabszolgasors" bizonyult. Ezt a feladatot csak azok tudták fájdalom- és zökkenőmentesen végrehajtani, akik igazán egy akaraton voltak. Láthattunk tökéletes összhangot és keserves, sírós bukdácsolást is. Volt olyan csapat, aki a táv felét sem tudta megtenni, és bizony kiderült, hol figyelnek a kicsikre is, és hol nem! Az összekötözött lábak megkívánták a vállak egybevetését is, valamint az együtt számolást és az egy ütemre mozgást. Ennél a feladatnál keményen megbosszulta magát minden egyet nem értés és különvélemény! Láthattuk: nem mindegy, hogy egymásért, vagy egymás ellen vagyunk egy csapatban...

"Merre az arra" versenyszámunkkal azt mértük fel, kicsik és nagyok hogyan képesek összefogódzva, hátat egymásnak vetve távot teljesíteni. Természetesen a nagyobbak húzták a ki-

háborús pusztítás után még a templomot megelőzően hoztak rendbe. A következő évben átlamosították, és állami iskolaként működött 1996-ig, amikor is visszakapta a gyülekezet. A kezdetben zeneiskolaként, később művészeti alapiskolaként működő intézmény 2002-től új szárnyalással bővült, s –52 év után újra– megindult az általános iskolai oktatás. Ezzel az igazságtétellel az enyingi gyülekezet félévezredes jogaiba helyeztetett vissza.

A Tinódi Lantos Sebestyén Református Általános Iskola és Művészeti Alapiskola jogelődjét, 1996-ban alapította az Enyingi Református Egyházközség. A 2002/2003. tanévben felmenő rendszerben iskolaotthonos tanítási rendben az általános iskolai aktivitás 1-4 osztállyal 75 gyermekkel indult. A közismereti tárgyak mellett, minden tanuló heti négy órában művészeti oktatásban is részt vesz. A választható területek; zenei: orgona, zongora, szintetizátor, rézfűvös, hegedű, ütő, képzőművészet: rajz-festészet, kerámia, táncművészet: néptánc. A csak művészeti oktatásban résztvevők számával a diáklétszám 248.

Az intézmény alapítása előtti időszakra visszatekintve is, a református gyülekezet, és azon belül ifjúsági egyesülete, a helyi kulturális életben jelentős szerepet vállalt. Kapcsolatai, amik a Dán és Norvég Népfőiskolához kötik, érdekes találkozásokat, bemutatkozásokat jelentettek a számunkra kevésbé ismert országok fiataljaival. Egy-egy fiatal Enyingről több hónapot töltött Dán és Norvég Népfőiskolán. A YMCA angliai szervezet önkéntese pedig egy évet töltött nálunk, többek között három-nyelvű bábcsoportot szerveztünk és angol nyelvű teadélutánokat. A Holland gyülekezeti kapcsolatok közös „munkavakációt”, valamint erdélyi és kárpátaljai kirándulást, segélyakciót eredményeztek Gyülekezeti önkéntesként egy holland fiatal is egy évet dolgozott nálunk. Rendezvényeink másik területe a rendkívül jó akusztikájú templomhoz és annak felújított orgonájához kapcsolódik, évenként visszatérő eseményként a „Vasárnap Esti Orgonakoncertek” sorozattal. „Nyáresti Kerti Muzsika” rendezvénysorozatunkra pedig már az iskola udvarán került sor. Hagyományteremtés szándékkal indítottuk az „Enyingi Török Bálint Napokat”, melynek 2002. szeptemberben volt a tizedik alkalma.

Köztéri emlékoszlopot állítottunk a református templom parkjában Török Bálintnak.

Kiadványaink: Enyingi Török Bálint emlékezete, valamint A török hadizene és Magyarország könyvek.

Szeretnénk bizonyítani, hogy egy kisváros iskolája is képes olyan kulturális környezetet biztosítani, ami az esélyegyenlőséget eredményezi, ahol a civil szerveződés alapjai gyakorolhatóak, a közösségi életre nevelés megtörténhet. A közös programok személyes kapcsolattá, barátsággá fejlődhetnek, olyan értékek mutathatók fel, amelyek beépülhetnek az életvezetésbe. A megalapításakor csak művészeti oktatást folytató intézmény mára általános iskolai oktatást is folytat, és oktató tevékenysége mellett nagy hangsúlyt fektet a nevelő feladatra is. Mint egyházi iskola a keresztyén értékeket közvetíti a biblia-ismereti órákon és hittanórákon, az egyház-zene oktatásban és az ünnepek méltó megjelenítésével, megrendezésével is. A résztvevők egymáshoz való viszonya, a rendezvényekbe való bevonása szintén jelzés arról, hogy közösségi munkáról van szó.

- Havi rendszerességgel tartunk a tanárok és a gyermekek részvételével házi koncerteket, zenésáhitatokat (nyilvános rendezvény, minden érdeklődőt várunk)

- A városi ünnepeken rézfűvósaink és néptáncosaink rendszeresen szerepelnek
- A képzőművészeti tanszak kiállításokat szervez, meghívott művészek vagy saját munkáikból
- Kiadványokat készítünk gyermekeink rajzaiból, festményeiből: képeslap, naptár
- Meghívásos kórustalálkozót tartunk hetedik alkalommal április első szombatján
- A regionális népdaléneklő verseny szervezői vagyunk (március 15.)
- Intézményünk területén tematikus táborokat szervezünk: zenei, képzőművészeti, néptánc, egyház zene
- Más helyszínekre visszük gyermekeinket táborozni: erdélyi néptánc táborok: Kalotaszentkirály, Válaszút, Sófálva; képzőművészeti tábor: Erdély:Szárhegy
- Testvérgyülekezetek, testvérvárosok, testvériskolák kölcsönös látogatásai: Erdély: Bánffyhyunad, Székelyhíd, Lengyelország: Brzeg, Opole, Németország: Bad Urach, Hollandia: Voorthuizen, Naieveen

Teleki Miklós igazgató és Sáriné Rádi Zsuzsanna igazgatóhelyettes szakmai irányításával folyik az oktató-nevelő munka 19 pedagógussal és 5 munkatárssal. A Tinódi Lantos Sebestyén Református Általános Iskola és Művészeti Alapiskola az érvényben lévő állami Köznevelési Törvény és a Magyarországi Református Egyház Köznevelési Törvénye alapján működő többcélú, közös igazgatású köznevelési intézmény, nyolc évfolyamos általános iskola és tizenkét évfolyamos alapfokú művészetoktatás. Iskolaotthonos rendben napi nyolc órát töltenek iskolánkban az általános iskolai oktatásban és a művészeti oktatásban résztvevő tanulók.

A fenntartó gyülekezet áldozatos kétkézi munkával és iskola-célú adományokkal támogatja intézményét. A presbitérium felelős döntésekkel törekszik a tárgyi és személyi feltételek megteremtésére, az állami normatív és pályázati pénz-eszközök hatékony felhasználására.

Álljon itt befejezőképpen két kiragadott gondolat iskolánk pedagógiai programjának alapvetéséből:

*Tudjuk, hogy a hit ajándék és nem érdem. Nem lehet kiérdemelni jó magaviselettel, származással, híres ősökkel. Hitre nevelni sem igazán lehet. A mi felelőségünk a helyes mintaadás, az útmutatás.

*A reformátori szemlélet szerint hivatás és hivatás között nincs rangsor, különbséget e téren csupán a hivatás betöltésének mértéke jelenthet. A tehetségével való szerény, de okos gazdálkodás a református iskola diákjaiban szilárd hivatástudatot és munkaerkölcsöt kell hogy kialakítson.

Áldás Békesség, Dicsértessék a Jézus Krisztus - Mindörökké Ámen, Erős vár a Mi Istenünk hangzik minden reggel a Csendes Percek alkalmi előtt, melyeken együtt vesznek részt mindhárom felekezet diákjai. A gyermekek közötti szolgálat reménységgel tölt el bennünket, s Isten iránti hálával.

Hajdú Zoltánné

KÖZÖS ÉLMÉNYEINK, TERVEINK

BEMUTATKOZTAK A JELÖLTEK

A hatéves közegyházi tisztségviselői ciklus lejártával a 2002. év 4. negyedévében kerül sor a tisztújításokra egyházmegyei, egyházkerületi, valamint zsinati szinten a Magyarországi Református Egyházban. A választás - egyházunk demokratikus hagyományainak megfelelően - a helyi gyülekezetek vezető testületeinek, a Presbitériumoknak a feladata. De személyes ismeretség nélkül nincs lehetőség a felelős döntéshozatalra! Csupán szólam marad a demokrácia tisztelete, ha a lelkipásztor, vagy esetleg egy-egy helyi illetőségű közegyházi vezető útmutatása alapján szavaznak a presbiterek.

2002-ben adott volt a lehetőség! Regionális Együttműködésünk Balatonendrén - a helyi gyülekezet áldozatkész közreműködésével - presbiteri konferenciát hívott össze október 13-ára, melynek célja a jelöltek bemutatkozása által a jelöltekkel való ismerkedés volt. A próbálkozás, mely oly mértékig úttörő vállalkozás egyházunkban, hogy hasonló átfogó jelölt-bemutatkozásra még nem is hallottam, sikeres volt! A jelöltek - egy-két kivételtől eltekintve - komolyan vették a meghívást, eljöttek, bemutatkoztak a presbiterek népes, több mint százfős serege előtt.

Akik ott voltunk Balatonendrén, érezhettük, hogy komoly lépést tettünk a Presbitériumok „nagykorúsítása”, valóban felelős, önálló döntéshozatala felé. Még sok lépés hiányzik, nagy út áll előttünk, amíg teljes mértékben a titkos szavazás előírásainak megfelelő, demokratikus választási rendszerre alakul a közegyházi tisztségviselő-választás! A fő az, hogy elindultunk! Közös felelősségünk, hogy világos elveken nyugvó, szereteteli következetességgel haladjunk - együtt - tovább!

Köszönet a jelölteknek, hogy elfogadták a meghívást és eljöttek a bemutatkozásra! Köszönet a régió presbitereinek, akik - átérzve felelősségüket - ott voltak Balatonendrén a konferencián! Külön köszönet az endrédieknek vendéglátó szeretetükről!

És köszönet a lábodi gyülekezetnek, amely - példánkat átvéve - az egyházmegye déli területein is megszervezte a jelöltbemutatkozást! Lám, a jó példának van folytatása!

*Hajdú Zoltán Levente
szőládi lelkipásztor,
a Regionális Együttműködés elnöke*

„KISRÉGIÓS” ŐRSÉGI KIRÁNDULÁS

A Szőládi Református Egyház szervezésében november 9-én nyolc egymással szomszédos gyülekezet tagjai egésznapos autóbuszos kirándulást tettek az Őrségi Egyházmegye két gyülekezetében.

A sárvári református templom

A kirándulás első állomása a sümegi vár volt, ahol felsétáltunk a várkapuig, majd – mivel a megbeszéltek ellenére a vár nem volt nyitva – visszasétáltunk a buszhoz. Innen továbbindultunk Sárvárra, ahol megtekintettük a Nádasdy-vár kiállításait. A belvárosi és az arborétumban tett séta után fimon ebédet szervezett számunkra a sárvári lelkipásztor, Szentgyörgyi László. Az ő vezetésével jártuk végig a gyönyörű szép, új sárvári templomot és gyülekezeti épületegyüttest.